Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

3. Aarg. Nr. 23. Den 1. September 1854. Priis: 6 ß pr. Expl.

De Helliges Opstandelse.

(Sluttet fra Pag. 346.)

Jesu tolv amerikanske Disciple, hvilke han valgte snart efter hans Opstandelse, paa den Tid, da han fremviste til Josefs Levning sit opstandne og herliggjorte Legeme; de vil ogsaa sidde paa tolv Throner og dømme de Retfærdige paa dette Land, hvilke er af Israel: og disse Tolv vil dømmes ved de andre Tolv i Jerusalem; eller med andre Ord, de vil veiledes og styres ved de tolv Apostles Henviisning og Raad i alle de vigtige Affærer, henhørende til deres Kongerige og Regjering i Amerika.

En af de vigtigste Personligheder, hvis Throne vil blive etableret i Amerika, vil være Adam, Menneskeslægtens Fader. Han vil regnere over alle de andre Konger paa hele Jordens Overflade, under den Helliges Raad og Beskyttelse: Jesus alene vil være høiere ophøiet end ham. Adam vil derfor staa frem som den ærværdige Patriarch og Stor-Fyrste over alle de Retfærdige af hans Afkom. Denne Forjættelse blev givet ham tre Aar forend hans Død af Herrens Mund, som aabenbaredes til ham og de Retfærdige af hans Afkom, i det storartede Raad, som holdtes i Dalen Adam-Ondi-Ahman, hvor han boede, hvilken Dal er i Missouri nærved den vestlige Grændse. Denne ærværdige Patriarch blev kaldet Michael Erke-Engelen eller Hoved-Engelen. Daniel kalder ham „den Gamle af Dage", fordi han levede i de allerældste Dage — det første Kjød der blev dannet af Jordens Støv. Havende annammet det evige Præstedømme, hvilket indbefatter den kongelige Magt, annammede han en allerherligste Krone, og sidder paa en Throne høit ophøiet i de evige Himle, ventende paa den Periode, naar de jordiske Monarchers fordærvede Throner kastes ned, naar han vil blive sendt fra Himlen til Jorden, ledsaget af Tusinder paa Tusinder af herliggjorte Væsener, forat ordne og berede alle Ting for Menneskens Søn, som vil komme i Himlens Skyer, og stille sig frem for den Gamle af Dage, Adam, som vil træde frem som Hovedrepræsentant for Kongedømmet over Jorden, og præsentere det til sin store Igjenløser, Kongers Konge, og Herrers Herre: da vil Guds Rige i Himlen og paa Jorden blive eet.

Det er Michael Erke-Engelen, som blæser i den syvende Basun, og proklamerer Fuldendelsen af Forberedelses-Værket for hans Frelsers Regimente; det er Adam eller Michael, som holder Nøglerne til Guds mægtige Gjerningers Hem-

ligheder, som skal opfyldes igjennem det syvende Aartusinde eller Millennium; og han vil proklamere det samme, naar han anden Gang blæser i Basunen for alle de Levendes Øren; det er ham, som vil staae frem paa Landet og paa Havet, og sværge i Hans Navn, som sidder paa Thronen, at der skal ikke længer være Tid;" det er ham, som vil anføre alle Himlens Hærskarer imod Helvedes forenede Skarers samtlige Hær, efter Slutningen af den millenniale Periode, og Djævelen og hans Skarer vil overvindes, og de vil henkastes til deres eget Sted, hvor de fra den Tid af aldeles ikke nogensinde vil have Magt over de Hellige.

Denne store og glimrende Persons Throne vil efter al Sandsynlighed være i Amerika — hans Omvandrings Land, og hans Falds Land; det Land, hvor først de glade Tidender om Igjenløsning naaede det dødelige Menneskes Øren.

Enochs Throne vil ogsaa være i eller nær Amerika, midt i hans egen Stad, hvilken han byggede Herren førend Overskyllelsen, og som flyede fra Jorden til Himlen, forat gjemmes indtil en Retfærdigheds-Dag skulde komme, da den vil komme tilbage i de forbausede Nationers Paasyn, og have Plads indtil Enden skal komme. Denne Stad vil efter al Sandsynlighed ikke hvile paa Jorden, men svæve over den, og vil være herliggjorte udødelige Væseners Bolig: vi læser saaledes, at naar de Gamle dø, saalænge Millenniet varer, de begraves ikke i Jorden, men de opreises strax til Udødelighed, og optages hvor deres Hvile er herlig. Dette beviser, at der vil være et herliggjort Sted oven over Jordens Overflade, til hvilket disse gamle Folk opstiger efterat de er opstandne. Dette Sted er udentvivl Enochs Stad eller Enochs Zion, i Forbindelse med andre igjenløste Stæder, hvilke Herren har taget fra alle Skabelserne, som han har skabt. Enochs Zion vil derfor sandsynligviis være meget nær Jorden, men oven over det Amerikanske Land, hvor den fordum blev bygget; og, efter al Rimelighed vil den deeltage i Jordens daglige og aarlige Omdreininger, saa at den ikke forandrer sin relative Stilling med Hensyn til vor Planets vestlige Halvkreds.

Vi har talet om Jesus og de tolv Apostle, havende deres Throner i Jerusalem; og om de opstandne Hellige, forbundne med Israels tolv Stammer, annammende deres Arvelodder i Canaans Land; men disse er blot deres jordiske Throner og deres jordiske Arvelodder; foruden disse vil de have himmelske Throner og himmelske Arvelodder, ikke sammenknyttede med Jorden, eller rettere: ikke staaende paa Jorden, men i de igjenløste Stæder og forherligede Verdener herovenfil. Derfor, disse celestiale Konger og Præster, og opstandne Hellige, vil blot besøge deres jordiske Kongeriger, og sidde paa deres jordiske Throner, og bo i deres jordiske Slotte, og bo i deres jordiske Arvelodder engang imellem, naar de finder for godt, og naarsomhelst de anseer det for at være nødvendigt for de jordiske og dødelige Indbyggeres Velfærd og Gavn.

At Faderen og Sønnen og alle Guds Børn vil have Throner og Kongeriger i Himlene evigen, saavelsom paa Jorden, er klart aabenbaret i mange Dele af Skriften, baade i ældre og nyere Tid. I Mormons 2den Epistel til hans Søn Moroni slutter han saaledes: "Og Gud Faders Naade, hvis Throne er høit ophøiet i Himlen, og vor Herre Jesu Christi, som sidder ved hans Magts høire Haand, indtil Alting vorder ham underlagt, være og forblive hos Dig til evig Tid. Amen." Gud Fader har en

Throne høit i Himlene. Profeten Mormon taler i sin Prædiken over Tro, Haab og Kjærlighed, saaledes om Christus: "Han er Menneskens Børns Talsmand; og han boer evigt i Himlene." Og idet han taler om de tre Nefiter, som aldrig skulde smage Døden, men som annammede en partiel Omskiftelse, siger han, at paa Christi Domsdag skal de annamme en fuld Omskiftelse fra Dødelighed, og "annammes i Faderens Rige, for ikke mere at gaa ud, men at bo med Gud evigen i Himlene." Den samme Idee udtrykkes klart i mange andre Aabenbaringer, hvoraf man seer tydeligt, at de jordiske Throner og Kongeriger er kuns en lille Deel af de Retfærdiges vidtløftige Herredømme og Velsignelser.

I en Aabenbaring, given gjennem Josef den Seer i Marts 1832, fremsætter Herren et Mønster for sine Tjenere med Hensyn til at være lige i timelige Ting, for at de kunde blive lige i himmelske Ting. Han siger: "See, dette er den Forberedelse, hvormed jeg forbereder Eder, og den Grundvold og det Exempel jeg giver Eder, hvorved I kan opfylde Budene, som er Eder givne, at Kirken ved mit Forsyn kan staa uafhængig over alle andre Skabninger under den celestiale Verden, uagtet de Trængsler, der skal komme over Eder, at I kan komme op til den Krone, der er Eder beredt, og komme til at herske over mange Riger, siger den Herre Gud, den Hellige i Zion, der har lagt Grundvolden til Adam-Ondi-Ahman, der har beskikket Michael, Eders Fyrste, og stadfæstet hans Fødder, og sat ham paa det Høie, og givet ham Saliggjørelsens Nøgler under den Helliges Raad og Veiledning, som er uden Dages Begyndelse og Livs Ende." (Pagtens Bog, 76, § 3.) Saaledes seer vi, at der er mange Riger foruden dem, der henhører til Jorden, over hvilke Guds trofaste Tjenere vil komme til at herske. I denne samme Aabenbaring siger Herren: "Han, som er en trofast og viis Husholder, skal arve alle Ting." Atter, Herren siger: "Hvem der er ordineret af Gud, og udsendt, den samme er beskikket til at være den Største, uagtet han er den mindste og Alles Tjener, hvorfor han besidder alle Ting; thi alle Ting er ham undergivne, baade i Himlen og paa Jorden; Livet og Lyset, Aanden og Kraften, udsendt efter Faderens Villie formedelst Jesum Christum, Hans Søn. Men Ingen er i Besiddelse af alle Ting uden han er luttret og renset fra al Synd; og dersom I er luttrede og rensede fra al Synd, da beder om hvad I vil i Jesu Navn, og det skal skee." (P. Bog 17, § 6.)

Af disse Citationer vil man forstaae, at Guds Børn, der er rensede fra al Synd, vil blive gjort lige med hverandre i jordiske og himmelske Ting; — at de vil komme til at besidde Lyset og Livet, Aanden og Kraften; at alle Ting vil blive dem undergivne baade i Himlen og paa Jorden — og at de skal arve alle Ting. I syvende Stykke, 33te Paragraf, underrettes vi om, at de Hellige skal gjøres lige med Christo strax efter Opstandelse; og i Synet fortælles os, at de skal gjøres „lige i Kraft og i Magt og i Herredømme." Man vil maaskee spørge: „Hvorledes vil de Hellige gjøres lige „i Herredømme?" Vi vide ikke, undtagen det skal forstaaes saaledes, at Enhver især skal arve alle Ting; dersom alle Thronerne og Kongerigerne, og Verdenerne heelt igjennem Universal-Rummet skulde være en Arv for Gud Fader, og Hans Søn, og hvert Individ af Hans Børn, som opnaaer en Fylde af celestial Herlighed, da kunde

man passende sige, at de var lige „i Herredømme": Dersom Een herskede over et større Antal af Verdener end en Anden, det vilde synes ikke blot at forstyrre Ligheden „i Herredømme", men ogsaa Ligheden „i Kraft", og Forjættelsen om alle Ting, og om at arve alle Ting, vilde synes at være tom. Jesus siger i sin Bøn til Faderen: „Og alt det, som mit er, det er dit, og det, som dit er, det er mit". (Joh. 17. 10). Atter, Jesus siger: „Alt hvad Faderen har, er mit." (Joh. 16. 15.) Heraf forstaaer vi, at Faderen arver alle Ting, at Jesus arver alt hvad hans Fader arver; og at de Hellige vil være lige med Jesus, og være hans Med-Arvinger i alle hans Besiddelser, og at sidde ned med ham paa hans Throne, ligesom Jesus sidder paa sin Faders Throne, og udøver almægtig Kraft i hans Riger; følgelig, alle herliggjorte Verdener, der har været, der er, eller nogensinde vil vorde, synes at være Fælles-Eiendom for alle de Hellige, som opnaa den celestiale Verdens Herligheds Fylde. Heri bestaar den fuldkomne Eenhed imellem Faderen, Sønnen og alle hans Hellige. De Hellige vil vorde ligesaa fuldkomne som Faderen og Sønnen er fuldkomne; de vil være ligesaa rene som de er; de vil annamme en Fylde af al Sandhed — ja en Kundskab om alle Ting som de er, som de var, og som de vil blive." De vil være „lige i Kraft, og i Magt, og i Herredømme", de vil „arve alle Ting;" de vil krones over alle vor Guds Kongeriger. Alle Fyrstendømmer og Magter, enten de er i Himlen, eller i Himlenes Himmel, i Høiderne oventil, eller i Dybderne nedentil, vil være dem underkastede. Enhver vil være Gud i Hans herlige Egenskabers hele Fylde, svingende almægtig Kraft over Alt, og i Alt, og igjennem Alt. Da skal vi kjende, at vi er i Gud, og Gud er i os; paa anden Maade kunde vi ikke have Overflødighed; da skal vi kjende, at der er kuns een Gud, saa vidt Egenskaberne angaaer og at Han boer i en uendelig Mængde af Legemer, og at han har foreskrevet Love til at regere over Ham selv i alle de Tabernakler, hvilke Han arver; og at han virker i og igjennem hvert Tabernakel ifølge Hans egne Love; og Hans Egenskabers Fylde i eet Tabernakel vil ikke modvirke Hans Egenskabers Fylde i et andet; men Han virker altid i alle Hans Opholdssteder i Harmony med Ham selv.

Nu, vi er blot Parter af Gud, boende i forskjellige Tabernakler, og vi opfordres til at vinde andre Parter; og dersom vi bliver i den Lov, der er beordret for at regere os, saa vil Gud meddele os mere af Ham selv; herfor siger Jesus: „Saafremt I har annammet mig, I er i mig og jeg i Eder." Naar vi har annammet Ham i Fylde, det bereder os til at være Hans Medarvinger i alle Ting. Det er denne Fylde af Gud i hvert Tabernakel, som arver alle Ting — som besidder alle Ting — som udøver Magt over alle Ting — som regnerer over Alle, opretter Hans Throner paa alle herliggjorte Verdener, og giver Ham selv universalt Herredømme hvorsomhelst Han boer, i et Tabernakel eller i det Hele.

Jorden vil, som vi allerede har stadfæstet, være et af de herliggjorte Riger, naar de opstandne Hellige vil annamme deres Arvelodder og deres Throner; men i Løbet af Millennial-Perioden vil de ikke dvæle saa stadigen paa deres jordiske som paa deres himmelske Throner. Efterat Jorden er død og levendegjort paany, og den bliver en herliggjort og celestial Verden, vil den blive kronet med Gud Faders Nærværelse, og den vil være mangfoldige Gude-Tabernaklers Opholds-

sted; thi endskjøndt enhver af dem arver alle Ting, kan dog ingen af dem være paa to Steder ad Gangen, saavidt Tabernaklet angaaer; derfor, den herliggjorte Jord vil være disse Helliges Hjemstavn, som tidligere har boet paa den; medens de Hellige i andre herliggjorte Verdener, som ogsaa arver alle Ting, vil have deres Hjem eller Hovedqvarteer i de respective Verdener, de hører til. Gud, som formedelst sine Egenskaber beboer en Uendelighed af Tabernakler, dvælende paa mangfoldige Verdener, kan saaledes være i dem alle i samme Dieblik, og saaledes være allestedsnærværende. Men dersom det ikke var for denne Foranstaltning, saa kunde Han blot være i een Verden ad Gangen. O, hvor store og vidunderlige er den Almægtiges Veie! Hvor underfulde er Hans Gjerninger! Han organiserer for Ham selv Opholdssteder i alle forherligede Verdener, forat Han kan forblive i dem for bestandig! Han gjør dem til Væsener, der er uafhængige i den høieste Omkreds, og dog ved Hans Viisdom underkaster Han dem den samme celestiale Lov, og forener dem som eet!

Naar de opstandne Hellige har opnaaet al denne Fylde af Herlighed, og har opnaaet deres Ophøielse som Guder paa deres evige Throner, der vil ikke være nogen Mulighed at de falde, ligesom Faderen og Sønnen umuligen kan falde. Derfor, Indbyggerne i alle underordnede Kongeriger, hvorover de regere, vil see op til dem med den samme Tillid, som vi nu seer op til Herren vor Gud. Og Gud, der er i enhver, vil proklamere Sig selv til alle sine Skabelser som den alene vise Gud, at foruden Ham der er ingen anden, og at Han er fra Evighed til Evighed. Hans Værker havende ingen Ende, eiheller Begyndelse.

Uagtet vi har talet om, at de Hellige i Fælledsskab arver alle Ting, dog vil der upaatvivlelig være strænge og uforanderlige Love til at ordne denne fælles Arv, hvorved Ingen vil tillades at gjøre Indgreb i Andres Rettigheder; idet disse Love etableres paa de nøiagtigste Grundsætninger af Retfærdighed og Billighed, hvorfra der ikke vil være nogen Afvigelse. Enhver vil være beskikket til at overtage det umiddelbare Opsyn over særegne eller specificerede Portioner af den fælleds Arv, hvorover han vil herske mere umiddelbart; endskjønt det Hele er hver Enkelts, enhver kan dog ikke i egen Person være overalt tilstede for at regere og herske over det Hele; derfor enhver vil have sin Familie, og særegne Kongeriger, og Verdener bestemte til ham til at regere og kontrollere, saa at den store, universale, og uendelige Arv kan passende forvaltes for dens fælles Eiermænds Gavn. Dette vil være et storartet Actieselskab, omfattende Indbyggerne i alle herliggjorte Verdener, som har opnaaet den celestiale Herligheds Fylde.

Endskjønt de Hellige er alle „lige i Kraft, og i Magt, og i Herredømme", saavidt som den universale Fælleds-Arv angaar, formoder vi dog, at de vil være ulige i Henseende til Udstrækningen af de tildeelte Portioner af den fælleds Arv, der er anviist hvert Individ til at forvalte. Denne Ulighed opstaar sandsynligviis fra Beskaffenheden af deres Kaldelser og deres Retfærdighed i dette Liv. Forat belyse dette, vil vi sætte som antaget, at alle Beboerne i Utah forenedes tilsammen i et Firma eller Actieselskab, hvori ethvert Individ skulde kaldes hele den indskudte Capitals Besidder og Eier. Dersom denne Capital anvendtes til alle Slags nyttige Foretagender overalt i Territoriet, det er øiensynligt, at de Individerne tilskikkede Forretnings-Grene vilde være meget ulige, idet Somme krævede

hundredefold mere af Fælleds-Capitalen end Andre, og Somme vilde, paa Grund af Forretningernes Natur, været betroet hundredefold større Ansvar end Andre; men uagtet denne store Ulighed i Industriens mangfoldige Grene, i Ansvarets Udstrækning, og i det Beløb af den fælleds Capital, der er betroet til Somme i Sammenligning med Andre, er de dog naar den hele Capital tages i Betragtning, alle lige; thi Enhver besidder det Hele; Enhver har lige Kræfter med Hensyn til det Hele; Enhver arver alle Ting, der indesluttes i den store General-Capital.

Lad nu denne General-Capital forøges i det Uendelige, saa at den tager indenfor sit Omraade alle herliggjorte Verdener i det grændseløse Rum, som nu er, eller som nogensinde vil vorde, og det samme Princip er lige anvendeligt: det gjør Regnskab for Ulighederne i samme Ting og Ligheden i andre; dette Princip forliger de tilsyneladende Modsigelser, som Somme har formodet at existere i Himlens Aabenbaringer: det viser hvordan vi kan „arve alle Ting", og gjøres „lige i Kraft, og i Magt, og i Herredømme", og paa samme Tid være meget ulige i Fordelingen af Forvaltningen over forskjellige Portioner af den fælleds Arv.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste September.

De Helliges Opstandelse. — Denne Artikel, hvilken er sluttet i dette Nummer, vil udentvivl blive læst med stor Interesse, eftersom Gjenstanden er behandlet paa en mesterlig Maade. Den er saare interessant og skikket til at fremkalde megen Eftertanke hos den Dybttænkende, især hos Saadanne, som interessere sig for en Gjenstand af saa overordentlig stor Vigtighed for Menneskeslægten. Det er Noget, der indgiver Haab i Menneskets Hjerte, for alle Mennesker har en sikker Overbeviisning om, at dette dødelige Legeme vil undergaa en Opløsning; og var det ikke for Haabet om Opstandelsen, saa ville vi være de allerelendigste af alle Skabninger. Livet er kjert, skjøndt meget kort; ethvert Middel bliver eftersøgt, som Menneskets Forstand kan opfinde til at forlænge Tilværelsen paa Jorden. — Uagtet den megen Møie, Bekymring og Sorg, er dog Menneskenes Natur saaledes, at de vil hænge ved det, fordi det har sine Glæder, skjøndt Glæden er blandet med Sorg. Dette Livs selskabelige og kjerlige Forbindelser bliver, uagtet deres Kortvarighed, attraaet som en af de største Kilder til Lyksalighed for Menneskene. Naar een af Medlemmerne i denne Forbindelse bliver, ved det Uhyre Døden, skilt fra sin Kreds, saa maa de lide Smerte paa Sjælen istedetfor Lyksalighed, hvilken vilde være borte for evig, var det ikke for Haabet om Opstandelsen med alle dens tilhørende Velsignelser, hvilke Velsignelser er af evig Varighed, og sikkres alene ved Lydighed mod Guds Bud og formedelst de Pagter og Ordinantser, som han har indstiftet. Vi kjender vel Mængdens Blindhed med Hensyn til denne Gjenstand, paa Grund af deres Fædres Sagn, men nu har vi stor Aarsag til at glæde os over, at Lyset er bleven aabenbaret, at Herren atter har talet fra Himlen og givet det hellige Præstedømme til Mænd, samt Nøgler og Ordinantser, hvorved man

kan komme paa Veien til Liv og Salighed, og der er ingen anden Vei, end den Orden, som Han har beskikket.

Dersom Menneskene vil have Deel i den første Opstandelse, maa de omvende dem fra deres Synder og blive døbte til deres Forladelse ved En, der har Myndighed fra Jesum Christ, og da vedblive at holde alle Guds Bud indtil Enden, da vil alle, som det gjør, vorde fri for den anden Døds Magt, og ved Lydighed til Guds Huus's Anordninger sikkre sig alle disse kjere Forbindelser i det tilkommende Liv, som er beregnet paa at lyksaliggjøre Menneskesjælen. Kongerne paa deres Throner, med al deres tilsyneladende Herlighed og Ære, maa, om de vil opnaa disse Velsignelser, ydmyge dem og indgaa ad den Vei, som Gud har beskikket i denne Husholdning; saa og ethvert andet Menneske, ligemeget hvor ophøiet eller hvad hans Stilling monne være i Livet, hvad enten det er Præst eller Folk, de maa nedlade sig og adlyde den Myndighed, som Gud har sat paa Jorden, ellers kan de ikke arve disse Velsignelser.

Hvor saare vigtigt det er for Menneskenes Salighed, at de sikkre sig Deel i den første Opstandelse! Give dog alle Mennesker vilde betænke det og vende sig om fra sine vildfarende Veie og tjene den sande og levende Gud.

Svenske Mission. — Den 20de dennes havde vi, i Selskab med Ældste Aahmanson, den Fornøielse at være tilstede ved en Conference, som blev holdt i Malmø. Der var Mange samlet og herskede Fred og Held. Een ny Green organiseret. Indberetningerne fra de forskjellige Grene var i Almindelighed gode. Præsteskabet havde havt Lykke med deres Gjerning, uagtet den bestandige Opposition, som de har mødt paa alle Sider, Herrens Aand har ledsaget Ordet til mange oprigtige Sjæles Overbeviisning, saa at de er bleven bragt til at indgaae i Pagten med Ham. Tallet paa dem, der er døbte siden April Maaned, fandtes at være 91. Uagtet al den Modstand, der kan tilveiebringes imod Herrens Værk, saa lykkes det dog, og vil vedblive at lykkes, saalænge som Herrens Tjenere er tro i deres høie og hellige Kald, og der er en oprigtig Sjæl tilovers at sanke i Evangeliets Net. Hvo kan forhindre Herren fra at arbeide! Alle I, som har forpligtet Eder til at tjene og adlyde Ham, arbeider tro og flittigt, medens I haver Leilighed, paa det at I maa faa Løn med de Retfærdige.

Joseph Smiths Levnetsløb.

(Fortsat fra Pag. 352.)

Det er ikke længe siden, at en Bedrager paatog sig Jesu Christi Charakteer og forsøgte paa at administrere som saadan; men jeg hørte aldrig om nogen Sammenrottelse til at berøve ham hans Rettighed.

Jeg betragter det som enhver god Borgers Pligt i Jackson County og de tilstødende Countier at gjøre sig Umage for at tilveiebringe en Overeenskomst om disse Udstaaelser; og var jeg vis paa, at jeg ikke skulde komme til at handle i min officielle Capacitet i Sagen, saa vilde jeg personlig besøge Partierne og gjøre mig yderste Umage for at bilægge den. Mit første Raad vilde være til Mormonerne,

at sælge deres Jorder i Jackson County, og nedsætte sig et andet Sted, hvor de kunde bo i Fred, dersom de kunde faa dem rimelig betalt og faa en billig Erstatning for lidt Skade. Dersom dette mislykkedes, vilde jeg gjøre Forsøg hos Borgerne, og raade dem til at imodsætte sig og tilintetgjøre sine ulovlige Beslutninger af forrige Sommer, og forpligte sig til at efterleve Lovene i ethvert Punkt, med Hensyn til Mormonerne. Om begge disse Raad slog feil, da vilde jeg tilraade den Plan, som De har foreslaaet, for hvert Parti at tage særskilt Landskab, og indslutte deres Tal inden deres respektive Landemærker, med Undtagelse af den offentlige Ret til at passere ud og ind paa Landeveien.

Dersom alt dette mislykkedes, da maatte det simple Spørgsmaal om lovmæssig Ret afgjøre det. Det er dette sidste at jeg er bange, at jeg kommer til at rette mig efter i Enden, og derfor er det nødvendigt, at jeg holder mig i den bedste Stilling til at gjøre min Pligt upartisk.

Rygtet siger, at hvert Parti forsyner sig med Kanon. Dette vilde være ulovligt; det er ikke nødvendigt til Selvforsvar, som det er tilladt ved Constitutionen, og som der ingen Artillericompagnier er oprettet i denne Stat, eiheller Feldtstykker anskaffet af det Offentlige, saa vil enhver Anstalt af den Slags betragtes som uberettiget, og vilde, under Sagernes nærværende Stilling, blive anseet som et forbryderisk Øiemed. Mig er bleven fortalt, at Folket i Jackson County venter Hjelp fra de tilstødende Countier, til at forhindre Mormonerne i at tage og beholde Besiddelsen af deres Jorder. Det skulde gjøre mig bitterlig ondt, om Nogen skulde være saa uefterstænksom at handle saaledes; det vilde give Sagen et andet Udseende.

Borgerne i Jackson County har ingen Ret til at ruste sig og møde til militære Foretagender i deres eget County, uafhængigt af den Overst-Commanderende eller en Anden af ham bemyndiget; det vilde tilveiebringe megen Uorden. I Sandhed, Mormonerne har ingen Ret til at marschere til Jackson County under Vaaben, uden den Overstcommanderendes Ordre eller Permission; Ingen maa "føre Krig", idet de tager Besiddelse af deres Rettigheder, ligesaa lidt som Andre skulde gjøre det, ved at sætte sig imod dem.

Eftersom De har tilkjendegivet en dyb Interesse for en fredelig Afgjørelse af denne magtpaaliggende Affære, saa antager jeg, at De vil ikke være uvillig til at blive sat i en Stilling, i hvilken De maaskee kan gjøre disse Partier den meste Tjeneste. Jeg har derfor taget mig den Frihed at beskikke Dem til Adjutant hos den Overst-Commanderende; jeg haaber det vil behage Dem at imodtage det. I denne Stilling kan De give Deres Forslag ligesaamegen Indflydelse som de vilde have, om de udgik fra Gu-vernøren, uden at udsætte Dem eller Overst-Commanderende for Fare i Tilfælde af et forkeert Udfald. Det skulde glæde mig, om De eller nogen af de andre Herrer, som føiede sig til Dem i Deres Skrivelse, vilde vedligeholde en nøiagtig Correspondanze med disse Partier og skrive til mig med hver Postgang.

Staten har lidt Skade paa sit Navn formedelst denne ulykkelige Affære, og jeg haaber, at det ikke skal blive vanæret derved i Enden.

Med høi Agtelse
Deres lydige Tjener
Daniel Dunklin.

Samme Dag, den 6. Juni, fortsatte vi vor Reise, og den 7de om Aftenen

leirede vi os ved en Kilde i en Skov nærved Saltaa, hvor der var en Green af Menigheden. Søndagen den 8de havde vi Prædiken, og Brødrene H. Smith og L. Wight kom til os med et Compagni af Frivillige, som de havde samlet i Michigan og andensteds. Det hele Corps bestod nu af to hundrede og fem Mand, med fem og tyve Bagage-Vogne med to eller tre Heste for hver. Vi forblev ved Saltaa til den 12te, forfriskede os og forandrede vor Ordning derhen, at Lyman Wight blev valgt til Leirens General. Jeg udvalgte tyve Mand til min Livvagt, og min Broder Hyrum blev valgt til Capitain for dem, og Georg A. Smith var min Vaabendrager. Resten forblev som det var fra New-Portage. Medens vi laa ved Saltaa, drog General Wight ud med Corpset paa Slætten, eftersaae vore Geværer og lod os fyre dem af i Pelotoner efter et Mærke, øvede os en halv Dags Tid og vendte tilbage til Aabredden. — Den 4de Juni. Gouvernør Dun k li skrev til W. W. Phelps og Andre, som følger, affendt med Posten fra

Staden Jefferson d. 9de Juni 1834.

Herved have I en anden Ordre paa Udlevering af Eders Vaaben, som nu er i Jackson County Militses Besiddelse. Oberst Lucas har frasagt sig sin Commando; han tilskriver mig, at om Oberstlieutenant Pitcher bliver arresteret førend I bekommer dette, I vil behage at tilbageholde Ordren, indtil jeg faaer at vide, hvem der bliver beskikket til Chef for Regimentet.

Ærbødigst Daniel Dunklin.

Foregaaende Brev indeholdt følgende Ordre:

Thomas Pitcher,
Oberstløitenant og Chef for det 33te Regiment.

Min Herre! Den 2den Dag i Mai udstedte jeg en Ordre til Oberst Lucas om at udlevere de to og halvtredsindstyve Gevære og en Pistol — hvilket De modtog fra Mormonerne den 5te Dag i November sidstleden, og rapporterede til ham den 3die Dag i paafølgende December — til W. W. Phelps, E. Partridge, J. Corrill, J. Whitmer og A. S. Gilbert eller deres Ordre. Den 24de dennes skrev Oberst Lucas til mig, at han havde frasagt sig sin Plads og forladt Jackson County. De, som Chef for bemeldte Rgiment, befales derfor at samle bemeldte Vaaben, hvis De ikke allerede er i Deres Besiddelse, og levere dem til forommeldte Mænd eller deres Ordre.

Ærbødigst
Daniel Dunklin,
Overst-Commanderende.

Den paafølgende Dag skrev Dommer Ryland Følgende:

Richmond, den 10. Juni 1834.

Hr. A. S. Gilbert!

Min Herre! Med et inderligt Ønske at gjøre alt hvad der staaer i min Magt til at standse og nedlægge den Forstyrrelse, der er imellem Mormonerne og Borgerne i Jackson County, er jeg kommen til den Slutning, at det maaskee vilde gjøre noget til at opfylde dette Øiemed, om man fik Mormonerne kaldt sammen i Liberty paa Mandag, og de der blev forklaret mine Tanker og Anskuelser om deres nærværende Stilling, og de dermed forbundne Omstændigheder. Jeg anmoder Dem derfor, min Herre, om at bruge al Deres Indflydelse hos Deres Brødre for at faa dem til at møde mig i Liberty paa Mandag. Jeg frygter og er meget bange for de Følger, der endnu vil komme, hvis ikke jeg skulde have Held til at opnaa mit Ønske om at gjenoprette Fred. Det er alle gode Menneskers Pligt at bruge ethvert pas-

sende og hæderligt Middel til at gjenoprette Fred. Jeg venter en Deputation af nogle af de mest respectable Borgere i Jackson-County vil møde mig i Liberty paa Mandag. Jeg opfordrer Dem derfor i Menneskelighedens Navn til ikke at lade noget Middel være uforsøgt til at forsamle Deres Brødre i Liberty, som forlangt er. Skulde mine Bestræbelser paa at stifte Fred ikke lykkes, saa kan der idetmindste ikke være noget Urigtigt eller Vildfarende i Forsøget, og jeg skal nyde den Fortrøstning at have gjort min Pligt baade som Menneske og som Christen.

Jeg haaber, min Herre, at De vil rettelig opfatte det Motiv, som bringer mig til at skrive dette Brev til Dem, og at De vil staa mig bi med al Deres Indflydelse hos Deres Brødre i at forfølge et Øiemed, der er saa ønskeligt for alle gode Mennesker og Borgere.

Eders med Agtelse

John F. Ryland.

Den 12te Juli forlod vi Saltaa og reiste omtrent 14 Mile og leirede os den Nat paa Slætten. Beboerne ved Saltaa beviste os stor Agtelse, og mange af dem ledsagede os et langt Stykke paa Veien. Vi fortsatte vor Reise daglig indtil den 18de, da vi slog vore Telte op en Miil fra Richmond i Clay County.

Til Svar paa Dommer Rylands Skrivelse skrev de Ældste:

Nær Liberty, den 14. Juni 1834.

Hæderlige J. F. Ryland!

Kjære Herre! Deres Brev af 9de dennes fra Richmond er bleven rigtigt imodtaget og dets Indhold idag kundgjort i et offentligt Møde af vort Samfund. Vore Brødre yttrer eenstemmigt deres Tak for det roesværdige Sindelag, De tilkjendegiver til at virke Fred imellem vort Samfund og Indbyggerne i Jackson County; og saa mange som nogenlunde kan, vil være tilstede paa Mandag. Eftersom vi nærer nogen Frygt for, at Deres Velbaarenhed, af Nidkjerhed for Fred, skulde uforvarende anbefale os at sælge vore Jorder i Jackson-County, saa har vi tænkt det rigtigst at give betimelig Notize, at intet saadant Forslag kan paa nogen Maade antages af vort Samfund.

Vi har ikke hørt, at det var Deres Velbaarenheds Agt at tilskynde et saadant Foretagende, men vore Fiender i Jackson County har længe forsøgt paa at opnaa dette Øiemed. Gouvernøren siger i et Brev til os: „jeg er bleven anmodet om at raade Mormonerne til at sælge og flytte bort, men som jeg ikke troede det vilde have nogen god Virkning, saa har jeg tilbageholdt mit Raad." Vi giver dette Uddrag af Gouvernørens Brev for at modbevise hvad der siges i Upper Missouri Enquirer af sidste Onsdag, og slutter med at tilføie, at „Hjem er Hjem", og at vi ønsker Besiddelse af vore Hjem — fra hvilke vi paa en ugudelig Maade er fordrevne — og disse Rettigheder, som tilhører os som indfødte og frifødte Borgere af de Forenede Stater.

Vi er med Agtelse

Deres Venner og Tjenere

John Corrill, Formand.

A. S. Gilbert, Sekretær.

Det Foregaaende var indsluttet i følgende Brev til deres Prokuratore:

Gentlemen! — Vil De være saa gode at læse det Indlagte, derefter forsegle og levere det til Dommeren. Vi har givet ham et tidligt Vink, af Frygt for at han ved vore Fienders Overhæng skulde blive ledet til at foreslaa Salg af vore Jorder, hvilket De vel vide vilde være som at sælge vore Børn til Slaveri; og at paaskynde sligt et Foretagende vilde intet gavne, men opvække Harme imod os i dette County. Som vi bad om i Tors-

dags, haaber vi De vil være tilstede paa Mandag.

Deres Venner og Tjenere
John Corrill. A. S. Gilbert.

Til d'Hr. Doniphan og Atchison.

Mandag den 16de Juni. Borgerne af Clay County, 800 eller 1000 i Antal, hvoriblandt Brødrene, forsamledes i Tinghuset i Liberty, efter Dommer Rylands Anmodning, og en Deputation fra Jackson County, som overrakte følgende:

Forslag fra Folket i Jackson County til Mormonerne.

Undertegnede Committee, med fuld Myndighed fra Folket i Jackson County, foreslaaer herved Mormonerne, at de vil kjøbe (alt det Land, som bemeldte Mormoner eier i Jackson, samt alle de Bygninger o. s. v., som bemeldte Mormoner havde paa nogen af de offenlige Landstrækninger i bemeldte Jackson County, som de existerede forend den første Forstyrrelse imellem Jackson-Folket og Mormonerne, og for saadant, som de har bygget eller gjort senere. De foreslaaer endvidere, at Vurderingen af bemeldte Land og Eiendomme skal bestemmes ved tre uinteresserede Voldgiftsmænd, som begge Partier skal vælge og enes om. De foreslaaer endvidere, at tolv af Mormonerne skal tillades at gaa hen med Voldgiftsmændene for at vise dem deres Land og Eiendomme, medens de vurdere samme, og saadanne andre af Mormonerne, som Voldgiftsmændene skal ønske at gjøre det, for at give dem Underretning; og Jackson-Folket garanterer dem herved et ganske sikkert Leide, medens de gjør saaledes. De foreslaaer endvidere, at naar Voldgiftsmændene rapportere Værdien af Landet og Eiendommene, som forbemeldt, Jackson-Folket vil betale for Værdien, med 100 Procent føiet dertil, til Mormonerne inden 30 Dage derefter. De foreslaaer endvidere, at Mormonerne maa ikke gjøre noget Forsøg nogensinde fra den Tid af, at bosætte sig, enten samlede eller enkeltviis, inden Grændserne af Jackson County. Medens Voldgiftsmændene undersøger og afgjør de Sager, der henvises til dem, maa Mormonerne ikke forsøge at komme ind i Jackson County, eller bosætte sig der, undtagen saadanne, som ved de foregaaende Forslag tillades at gaa derhen. De foreslaaer endvidere, at alle Partier skal forblive som de er, indtil Betaling skeer, paa hvilken Tid Folket i Jackson County vil give Besiddelse.

Thos. Campbell, J. Davis,
Samuel C. Owens, Richard
Fristoe, Thos. Hayton sen.,
Thos. Jeffries, S. Noland,
R. Rickmann, A. Mac-Lellan,
S. K. Noland.

Saasnart de havde overrakt det Foregaaende, holdt Samuel C. Owens en flammende Krigstale, og General Doniphan svarede paa Fredens Side.

Velærværdige M. Riley, en Baptist-Præst, holdt en glødende Tale imod „Mormonerne", og sagde: „Mormonerne har levet længe nok i Clay County; og de maa enten jages ud eller forføie sig ud."

Turnham, Mødets Dirigent, svarede paa en mesterlig Maade; han sagde: „Lad os være Republikanere; lad os hædre vort Land, og ikke vanære det ligesom Jackson County. For Guds Skyld, I maa ikke banlyse eller bortdrive Mormonerne. De er bedre Borgere end mange af de gamle Indvaanere."

General Doniphan udraabte: „Det er et Faktum, og eftersom Mormonerne har væbnet sig, dersom de ikke fægter, saa er de feige. Det glæder mig at høre, at de har Brødre, som kommer for at staa dem bi. Større Kjærlighed kan Ingen vise, end han, som nedlægger sit Liv for sine Brødre!"

I dette kritiske Dieblik, Pistolernes Klikken og Dødsredskabernes Raslen, denoterede Fortvivlelse. En foreslog: „Afbryd", en Anden: „Avanceer", og midt under denne frygtelige Krisis brølede en Person ind i Døren: „En Mand gjennemboret". Massen styrtede øieblikkelig ud til Pletten, i Haab om, som Nogle sagde, at „een fordømt Mormon var bleven dræbt", men lykkeligviis var det ikke andet, end at een Missourier havde rendt en anden en Dolk i Livet (en Calbert, en Grovsmed, havde gjennemboret En ved Navn Wales, der havde pidsket en Mormon næsten tildøde, og pralede af at have pidsket mange flere). Saaret var farligt, og, som om Herren var tilstede, det syntes som at den Tildragelse var nødvendig til at opbryde Mødet uden videre Blodsudgydelse, og give de Hellige en Leilighed til at raadføre sig om hvad der vilde være raadeligst i saadant et kritisk Dieblik, og de optegnede strax det følgende Svar til Forslagene fra Jackson-County, som Owens havde overrakt, osv.:

Gentlemen! Eders Forslag for en Bilæggelse af Tvistighederne imellem Borgerne af Jackson County og Mormonerne ligger foran os; og, som der er forklaret Eder i Tinghuset idag, vi er ikke bemyndiget til at sige, at vore Brødre vil indrømme Eders Forslag; men vi lover at udsprede en almindelig Notize, og sammenkalde et Møde af vort Folk i det hele i indeværende Uge og forelægge Eder et Svar saa snart som næstkommende Lørdag eller Mandag. Vi kan sige for os selv, og paa vore Brødres Vegne, at Fred er hvad vi attraaer og hvad vi ønsker at dyrke med alle Mennesker; og for at bevirke Fred, føler vi Tilbøielighed til at bruge al vor Indflydelse, saa vidt som vilde kræves af vore Hænder som disse Forenede Staters fribaarne Borgere; og eftersom man har udtrykt Frygt, at vi pønsede paa Fiendtligheder imod Indvaanerne i Jackson County, saa sætter vi herved os selv i Pant til dem og til de gjæstfrie Indvaanere i Clay County, at vi vil ikke og heller ikke har pønset paa som et Folk at begynde Fiendtligheder imod ovenmeldte Borgere af Jackson County, eller noget andet Folk.

Vort Svar skal afhændes til Dommer Turnham, Mødets Formand, endog tidligere end ovennævnte Tid, om muligt.

W. W. Phelps, Wm. E. Mc. Clellan, Algernon S. Gilbert, John Corrill, Isaac Morley.

NB. Som vi nu hører at et stort Antal af vort Folk er underveis til Jackson County, saa lover vi at bruge vor Indflydelse strax til at forhindre bemeldte Corps fra at komme ind i Jackson County, indtil I skal modtage et Svar paa ovennævnte Forslag.

W. W. Phelps, Wm. E. Mc. Clellan, Algernon S. Gilbert, John Corrill, Isaac Morley.

Det overhængende Sammenstøds Uveir syntes nu at være dæmpet, og Jackson Pøblen, omtrent 13 i Antal, med Samuel C. Owens og James Campbell i Spidsen, afreiste til Independence, Jackson County, for at tilveiebringe en Armee, tilstrækkelig til at møde mig, forend jeg kunde slippe ind i Clay County. Campbell svor, idet han satte sine Pistoler tilrette i sine Hylstre, „Ørnene og Slaghøgene skal æde mit Kjød, dersom jeg ikke fjerer Joe Smith og hans Armee, saa at deres Skind vil være mørt, førend to Dage er forløbne."

De gik til Færgen og foretog sig at sætte over Missourien efter Skumringen og Guds Engel fandt for godt at sænke

Baaden omtrent midt i Floden, og der druknede syv af tolv, som forsøgte at sætte over. Saaledes gik de, pludselig og lige hen, til deres eget Sted, formedelst Vand. Campbell var iblandt dem, der savnedes. Han flød ned ad Floden en 4 eller 5 Mile, og drev hen paa en Bunke Driv-Tømmer, hvor Ørne, Slaghøge, Ravne, Krager og vilde Dyr aad hans Kjød af hans Been til at opfylde hans egne Ord, og efterlod ham som et Tegn paa Guds Hævn, som en græsseligt udseende Beenrad; hvilket en Hr. Purtle opdagede omtrent 3 Uger derefter.

Owens frelste kun sit Liv efterat han havde drevet 4 Mile nedad Floden, hvor han drev iland paa en Ø; "han svømmede bort, da det dagedes, laante en Kappe til at skjule sin Skam, og slap hjem, temmelig forbløffet over Guds Hævn."

Vi blev truede med, at vi skulde ikke passere igjennem Richmond, og det hed, at en Skare laa paa Luur der for at opsnappe os.

Torsdagen den 19de passerede vi igjennem Byen saasnart det var lyst og førend Indvaanerne havde reist sig fra deres Slummer, og vi mødte ingen Modstand; men vi var ikke kommet mange Mile frem, førend en Vogn gik itu, og da den var repareret, løb Hjulene af andre, og deslige Hændelser vedblev Dagen igjennem at hindre vor Fremgang. Dengang vi brød op om Morgenen, agtede vi at indtræffe i Clay County den Dag, men forgjæves; i en beleilig Stund leirede vi os paa et ophøiet Stykke Jord imellem to Grene af Fishing-River, havende reist omtrent femten Mile. Paa dette Punkt beslod Fishing-River af syv smaa Strømme, og de, som vi leirede os imellem, var to af dem.

Idet vi gjorde Holdt og gjorde Forberedelser til Natten, skete det, at fem Mænd, bevæbnede med Geværer, red ind i vor Leir og fortalte os, at vi skulde see Helvede førend Morgen; og deres ledsagende Eder var ganske som de kom fra Djævle. De fortalte os, at 60 Mand var underveis fra Richmond, Ray-County, og 70 fra Clay County, som havde svoret, ganske at ødelægge os. Veiret var behageligt paa denne Tid.

Jackson-County-Pøbelen, omtrent 200 i Antal, gjorde denne Dag Anstalter til at sætte over Missourifloden, nærved Mundingen af Fishing-River, hos Williams Færge, ind i Clay County, og vare rede til at møde Richmond-Pøbelen nærved Fishing-River Vadested, for at ødelægge os fuldkommen; men efterat Prammen førstegang havde bragt en Ladning af omtrent 40 over Floden, mødte den paa Tilbageveien en stærk Modvind, og havde stor Vanskelighed med at naa Jackson-Siden inden det blev mørk.

Kort efterat de fem Mænd forlod Leiren, sværgende Hævn, opdagede vi en lille sort Sky, som reiste sig i Vesten, og om 20 Minuter, eller saa omtrent, begyndte det at regne og hagle, og dette var den stærke Modvind, som uleiligede Jackson-Baaden.

Stormen var forfærdelig; Vind og Regn, Hagl og Torden mødte dem i stor Grumhed, og snart sagtnedes deres gysselige Mod og tilintetgjorde alle deres Planer om at „dræbe Joe Smith og hans Armee." Istedetfor at fortsætte en Kanonade, som de begyndte, krøbe de, da Solen var omtrent een Time over Horizonten, under Vogne, ind i hule Træer, fyldte en gammel Hytte o. s. v., indtil Stormen var ovre, og da var deres Ammunition dyngvaad, og de 40 i Clay County havde om Morgenen overmaade stor Lyst til at vende tilbage til Jackson County, idet de havde erfaret Stormens Ubarmhjertighed hele Natten,

og saasnart Foranstaltninger kunde træffes, begav disse Haabløse sig paa Tilbageveien til Jackson County, at forene sig med Pøblens Hovedkorps, fuldt tilfredsstillede, ligesom hine Overlevende af det druknede Compagni, og overtydede om, at naar Jehova strider, vilde de heller være fraværende. Tilfredsstillelsen er altfor skrækkelig.

Meget liden Hagl faldt i vor Leir, men fra en halv Miil til en Miil omkring skete det, at Iis-Stenene eller -Klumperne nedhuggede Afgrøden af Mais og Værter i Almindelighed, endog Grene af Træer, som selv slyngedes sammen som Vidier formet elst Vinden. Lynilden glimtede uophørlig, hvilket gjorde det saa lyst i vor Leir hele Natten igjennem, at vi kunde skjelne de mindste Gjenstande; og Tordenens Brølen var forfærdelig. Jorden bævede og skjalv, Regnen faldt i Strømme, og i det Hele taget, det syntes at Hævnens Lovbud var udgaaet fra Stridens Gud, for at beskytte Hans Tjenere fra at ødelægges af deres Fiender, og Haglen faldt paa dem og ikke paa os, og vi led ingen Skade, undtagen at nogle af vore Telte blæste ned, og vi blev noget vaade; medens vore Fiender fik Huller i deres Hatte, og paa anden Maade tog Skade, saa at endog deres Riffelstokke brækkedes og deres Heste blev løbske af Frygt og Smerte.

Mange af mit lille Corps fandt Ly i en gammel Kirkebygning for Natten, og om Morgenen var Vandet i Big-Fishing-River (Store Fiskeflod) omtrent 40 Fod dybt, hvor det den foregaaende Aften var ikke mere end til vore Ankler, og vore Fiender svoer, at Vandet steg 30 Fod i 30 Minutter i Lille Fiskeflod.

Fredagen den 20de drog vi 5 Mile ud paa Slætten for at anskaffe Føde for os selv og Heste, og etablere os for Øieblikket paa en sikker Plads, hvor vi kunde forsvare os mod vore Fienders Raseri; og medens vi var i denne Stilling skete det Lørdagen den 21de, at Oberst Sconce med to andre ledende Mænd fra Ray County kom for at see os, begierende at vide, hvad vore Hensigter var; „thi", sagde han, „jeg seer, at der er en almægtig Kraft, som beskytter dette Folk, thi jeg brød op fra Richmond i Ray County med et Compagni af væbnede Mænd, havende en fuld Bestemmelse at ødelægge Eder, men Stormen holdt mig tilbage, og jeg var ikke istand til at naa Eder." Da han traadte ind i vor Leir, blev han greben af saadan en Bæven, at han nødtes til at sætte sig ned for at fatte sig; og da han havde bekjendtgjort Gjenstanden for deres Besøg, stod jeg op og tiltalede ham, og gav en Beretning om de Helliges Lidelser i Jackson County, samt om vor Forfølgelse ialmindelighed og hvad vi havde lidt af vore Fiender for vor Religions Skyld, og at vi var kommen 1000 Mile for at assistere vore Brødre, og bringe dem Klæder osv., og at gjenindsætte dem paa deres egne Lande; og at vi havde ingen Hensigt at molestere eller forurette noget Folk, men alene at afhjelpe vore lidende Venners Trang; og at de om os udspredte onde Rygter var falske og opspundne af vore Fiender, for at faa os ødelagte. Da jeg havde sluttet en lang Tale, hvis Aand smeltede dem til Medlidenhed, reiste de sig og rakte mig deres Haand og sagde, at de vilde bruge deres Indflydelse for at mildne den Ophidselse, som overalt herskede imod os; og de græd, da de hørte om vore Lidelser og Forfølgelser, og at vore Hensigter var gode. De forlod os da, og red om iblandt Folket, og gjorde sig utrættelig Flid for at bilægge Ophidselsen.

Brødrene i Clay County skrev til Jackson Pøbelkommittee den samme Dag:

Clay County, d. 21. Juni 1834.

Gentlemen! Eders Forslag sidste Mandag er bleven almindelig bekjendtgjorte til vort Folk, og vi er instruerede at underrette Eder om, at de kan ikke indrømmes.

For vor Part gjør vi eder nu nogle ærefulde Forslag, og vi tænker, vi skal være istand til at levere samme til eder tidlig i næste Uge. Det glæder os, at det staar i vor Magt at forsikkre eder, at vore Brødre her, tilligemed disse ankomne fra Østen, er eenstemmigen tilbøielige til at gjøre ethvert Offer for en ærefuld Ordning af vore Tvistigheder, som kunde fordres af frie Borgere af de Forenede Stater.

Der foretages nu Forhandlinger i Leiren mellem nogle Gentlemen af dette County og vore Brødre, hvilke er beregnede paa at bilægge Ophidselsen i eders County. Vi hører, at Jackson-Borgerne nærer Frygt for, at vort Folk agter at indtræde paa deres Gebeet paa en fjendtlig Maade. Vi forsikkrer eder, at deres Frygt er ugrundet; saadant er ikke og var aldrig vore Hensigter.

W. W. Phelps, A. S. Gilbert, W. E. Mc. Clellan,
John Corrill,
Isaac Morley.

Til S. C. Owens og andre af Jackson-Committeen.

Den 22de Juni. Cornelius Gillium, Lands-Dommer af Clay County, kom til Leiren for at raadføre sig med os. Jeg lod mit Compagni marschere ind i en Lund i Nærheden og danne en Cirkel med Gillium i Midten. Gillium begyndte, idet han sagde, at han havde hørt, Josef var i Leiren, og hvis saa var kunde han ønske at see ham. Jeg reiste mig op og sagde; „Jeg er Manden." Dette var den første Gang jeg var bleven opdaget eller tilkjendegivet for mine Fjender, siden vi forlod Kirtland. Gillium gav os da nogen Underretning om Folkets Sædvaner, Skikke og Tilbøieligheder osv., og hvilket Løb vi burde følge for at sikkre os deres Gunst og Beskyttelse, erkyndigende sig om visse Ting, hvortil vi svarede, som siden efter publiseredes, og vil komme tilsyne under den Dato, det blev publiseret.

Den 2den Juli modtog jeg følgende: Aabenbaring, given ved Fishing-River i Missouri, den 22. Juni 1834. (See Pagtens Bog, 102det Stykke).

Omtrent paa denne Tid blev Brødrene Thayer og Hayes angrebne af Cholera, og Broder Hancock blev angreben medens Stormen varede. Jeg kaldte Leiren sammen og fortalte dem, at som Følge af Nogles Ulydighed, hvilke havde været uvillige til at lytte til mine Ord, men havde gjort Oprør, Gud havde besluttet, at Sygdom skulde komme over dem, og at de skulde dø som raadne Faar; at jeg var bedrøvet, men kunde Intet gjøre for det. Førend denne Tid, medens vi var paa vor Reise, havde jeg forudsagt og advaret dem om Faren for saadanne Tugtelser, men der er Nogle, som ikke vilde give Agt paa mine Ord.

Den 23de fortsatte vi vor Marsch til Liberty i Clay County, idet vi tog rundt om Fishing Rivers Kilder, for at undgaa det dybe Vand. Medens vi var 5 eller 6 Mile fra Liberty, mødte vi General Atchison og andre Gentlemen, som ønskede, at vi skulde ikke komme til Liberty, eftersom Folket var saameget ophidset imod os. Efter denne deres Meddelelse svingede vi tilvenstre, over Slætten og Skovlandet, og kom til Sidney Gilberts Bolig og slog Leir ved Rush-Creek, paa Broder Burgharts Mark.

Paa denne Tid samledes et Raad af Overpræster for at opfylde Aabenbaringen,

der var given den foregaaende Dag, og følgende Individer blev kaldte og valgte, som de blev mig tilkjendegivne ved Aandens Røst og ved Aabenbaring, til at annamme deres Begavelse.

Edward Partridge blev kaldet og valgt til at gaae til Kirtland og annamme sin Udstyr med Magt fra det Høie, samt at staa i sit Biskop-Embede, at kjøbe Land i Missouri-Staten.

William W. Phelps blev kaldet og valgt, og det blev ham beskikket at annamme hans Udstyr med Kraft fra det Høie, og hjælpe til at paaskynde Bogtrykkeriet i Kirtland, indtil Zion gjenløses.

Isaac Morley og John Corrill blev kaldte og valgte, og det blev dem beskikket at annamme deres Udstyr med Kraft fra det Høie, i Kirtland og hjælpe til at opsamle Herrens Huus's Styrke, og prædike Evangeliet.

John Whitmer og David Whitmer blev kaldte og valgte, og beskikkede til at annamme deres Udstyr i Kirtland, og vedblive i deres Embeder.

Algernon Sidney Gilbert blev kaldet og valgt, og beskikket til at annamme sit Udstyr i Kirtland, og at hjælpe til at opsamle Herrens Huus's Styrke, og at proklamere det evige Evangelium, indtil Zion er igjenløst. Men han sagde, han „kunde ikke gjøre det."

Peter Whitmer jun., Simeon Carter, Newel Knight, Parley Peter Pratt, Christian Whitmer og Salomon Hancock blev kaldte og valgte; og det blev dem beskikket at annamme deres Udstyr i Kirtland, med Kraft fra det Høie; at hjælpe til at opsamle Herrens Huus's Styrke; og at prædike det evige Evangelium.

Thomas B. Marsh blev kaldet og valgt; og det blev ham beskikket at annamme sit Udstyr i Kirtland; hans Embede at kundgjøres herefter.

Lyman Wight blev kaldet og valgt; og det blev ham beskikket at annamme hans Udstyr i Kirtland, med Kraft fra det Høie; og at vende tilbage til Zion, og faa sit Embede beskikket herefter.

(Fortsættes.)

Indbetalt siden den 15de August.

H. P. Smith	50 Rbd.	„ Mk.	„ Sk.
J. Svensen	20 —	„ —	„ —
C. Widerborg	57 —	„ —	11 —
P. Broderson	6 —	„ —	„ —
Summa	133 Rbd.	„ Mk.	11 Sk.

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Contoret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postcontorer.

Redigeret og udgivet af J. Van Cott.

Trykt hos F. E. Bording.